

Общи съвети:

1. Не се скъпете на похвали.
2. Хвалете детето, критикувайте изпълнението.
3. Даже в морето от неуспехи може да се намери островче на успеха и да се закрепите за него.
4. Поставяйте пред детето само конкретни цели.
5. Не поставяйте няколко задачи едновременно.
6. Формулата “отново ти не...” - е най-сигурният път към израстване на неудачника.
7. На децата не бива да се натрапват възгледи, мнения на родителите по дадените за изпълнение задачи. Родителите могат заедно с детето си да обсъждат варианти на действие, да помагат в подбора на определени средства за достигане на целите.
8. Детето расте и се възпитава в общуване с хората, които го разбират и уважават, обичат го и дружат с него.
9. След всяка контролно-оценъчна работа в спокойна и предразполагаща обстановка поговорете с детето как да му помогнете, за да постигне още по-голям успех, така че изискванията на учителите да бъдат изпълнени.

10. Не бива да се предявяват към детето такива изисквания, каквито то не може да изпълни.

11. Необходимо е вкъщи да се създават условия, в които детето да чувства, че учението е социално значимо дело, чийто резултат от неговите познавателни старания извиква поощрителен отклик в семейството.

12. Добре е да се показват на роднини и близки писмените работи на детето, с които се гордеете.

13. Нека детето да чува коментарите на възрастните, разкажете му за отзивите, които са дали вашите познати за неговите писмени работи.

14. Детето трябва да бъде уверено, че родителите му се гордеят с него.

15. Необходимо е да се проявява постоянен интерес към делата на детето, да се разграничават грижите, успехите и неудачите.

16. Обръщайте се към детето като към възрастен човек, като пълноправен участник в семейния живот.

17. Учебните постижения на детето трябва да се възприемат като принос на детето в живота на семейството.

Ролята на родителите при изпълнението на домашните работи

1. Помощта от възрастните трябва да се изразява само в създаването на външни условия за работа: организация на работното място и планиране изпълнението на задачи;
2. Изключва се намесата на родителите в подготовката на домашните задачи по отношение на съдържанието.
3. Всяка задача, изпълнена от детето, трябва да бъде проверена и оценена. Резултати няма, ако процесът на работа не е оценен. Детето трябва да знае, че се е справило, а това, което не умее да прави все още, за него е нужно да поработи.
4. Домашните могат да служат като средство за поддържане на познавателния интерес. Такива задания имат творчески характер. Те не са задължителни и детето избира само онези от тях, които го привличат. При изпълнението на задачите взимат участие и възрастните. По правило такива работи се оформят по определен начин и се подписват и от детето, и от родителите му.
5. В работата непременно се отбелязва кой е помагал на детето и тя се приема като резултат от сътрудничеството на детето с този член от семейството.
6. Домашните работи могат да играят ролята на своеобразна рефлексия, когато детето разказва на родителите си как се е представило в училище. Задачата на възрастните е да го изслушат внимателно, да проявяват интерес и разбиране към неговия разказ, да задават въпроси.
7. Детето привиква старателно да подготвя домашната си работа и когато то се справи успешно, без помощта на възрастния, това му носи удовлетворение и увереност в собствените сили.

